

- [Till innehåll](#)
- [Universitetets startsida](#)

- [Anpassa](#)
- [Lyssna](#)
- [In English](#)

GU Journalen

[A-Ö](#) Sök info, personal etc.

- [Göteborgs universitet](#)
- [GU Journalen](#)
- [Arkiv](#)
- [2007](#)
- [Nummer 1-07](#)
- [Fria ord 1-07](#)

[Webbkarta](#)

[Nummer 1-07](#)

- [Demokrati - men bara för vissa](#)
- [Fria ord 1-07](#)
- [Gunnar Ekelöf skriver brev](#)
- [Gästkrönikan: Världskulturen och den andre](#)
- [Kvinnorna i topp på UB](#)
- [Mer samarbete med USA och Asien](#)
- [Min åsikt: Är vi inte värda ett bättre ledarskap?](#)
- [News summary 4-08](#)
- [Ny dekan vill se fler mötesplatser](#)
- [Profilen: Fokusera på nuet](#)
- [Pseudovetenskap - en utmaning för forskarna](#)
- [Rektors ruta: Ny logotyp gör Göteborgs universitet mer slagk...](#)
- [Rättelse: felaktig notis i senaste GU Journalen](#)
- [Sally Boyd blir dekan för humanisterna](#)
- [Simning - ett sätt att meditera](#)
- [Stafettpippen: Konflikt - en kulturfråga](#)
- [Storsatsning på unga forskare](#)
- [Trombonist tar över högskola](#)
- [Var tredje kan tänka sig att ställa bilen](#)

Fria ord 1-07

2007-02-14

Mer samordning ger ökad kvalitet

I GU Journalens november- och decembernummer har statsvetarprofessorn Bo Rothstein respektive Samhällsvetenskapliga fakultetens dekan, Helena Lindholm Schulz och tidigare dekan, Lennart Weibull, diskuterat resurstilldelning och resursanvändning i forskarutbildningen på Samhällsvetenskapliga fakulteten. Debatten är ett exempel på hur ansvar för såväl medgång som motgång brukar bollas mellan fakultet och institution. Som doktorander på samma fakultet har det varit intressant, men också frustrerande, att följa diskussionen. Vi frågar oss om det finns nya vägar att lösa de intressekonflikter angående resurser till forskarutbildningen som förefaller finnas mellan institutionerna och mellan institutions- och fakultetsnivå?

Enligt vår mening är det i den nuvarande ekonomiska situationen för institutionerna vid den Samhällsvetenskapliga fakulteten rimligt att lyfta blicken från de, mer eller mindre, skrala institutionsekonomierna och fundera på hur man skulle kunna utnyttja fakultetens samlade resurser i forskarutbildningen. Vi menar att det är fullt möjligt att höja kvaliteten på forskarutbildningen och samtidigt frigöra ekonomiska resurser. Detta kan åstadkommas genom att Samhällsvetenskapliga fakulteten, och rimligen gäller detta även för andra fakulteter, i mycket högre grad än nu samordnar och integrerar de drygt tio olika forskarutbildningarna som återfinns på fakulteten.

Detta skulle vara gynnsamt ur flera perspektiv. Dels har alla samhällsvetare de facto en stor gemensam teoretisk kunskapsbas där man genom samordning av forskarutbildningen skulle kunna effektivisera resursanvändningen. Det framstår inte som en klok lösning att alla institutioner ger sin egen forskarutbildningskurs i till exempel vetenskapsteori eller kvantitativa metoder. Dels finns det möjlighet att genom samordning skapa ett doktorandunderlag för att också ge internationellt gångbara forskarutbildningskurser med ett specialiserat innehåll, och som sträcker sig över disciplingränserna. I en strategi för ökad samordning bör man se till att doktorandutbildningarna inte blir enmansprojekt utan att "årsklasser" skapas. Detta gynnar den enskilde doktorandens välbefinnande genom att större doktorandgrupper skapar en känsla av delaktighet och möjliggör stimulerande miljöer för doktoranderna att utvecklas i. Detta gäller framförallt i ett inledningsskede av utbildningen, då också en stor del av doktorandkurserna bör läsas. Med få, men mycket goda, erfarenheter av forskarutbildningskurser med doktorander från olika discipliner vet vi att det är stimulerande och perspektivbrytande att mötas. Exempel från andra lärosäten bekräftar detta. Stanford University har exempelvis skapat framgångsrika forskningsmiljöer genom att tänka mindre på att upprätthålla gränser mellan discipliner och mer på hur man kan alstra nyskapande, mångdisciplinära forskningsmiljöer i samverkan med det omgivande samhället (GP 070103).

Det är förvånande att ännu ingen samordning av forskarutbildningarna på Samhällsvetenskapliga fakulteten genomförts. Men än är det inte för sent att agera. Under våren skrivs de allmänna studieplanerna för samtliga forskarutbildningsämnen om för att matcha Bologna-processen. Det är därför ett gyllene tillfälle att omgående ta tag i frågan om integration av fakultetens forskarutbildningar.

Vi hoppas och tror att vi får se mer av integration i forskarutbildningarna på Samhällsvetenskapliga fakulteten framöver, eftersom det är både klokt ur kvalitetssynpunkt, nödvändigt ur ekonomisk synvinkel och något som skulle välkomnas av doktoranderna.

Andreas Bjurström & Anders Fredriksson
Ordförande, respektive
vice ordförande för samhällsvetenskapliga doktorandrådet (SDR)

Rusta inte ner biblioteket!

Samhällsvetenskapliga institutionsbiblioteket ska stängas och Universitetsbiblioteket ska överta och driva någon form av studietorgsverksamhet i lokalerna. Det är inte lätt att få en bild av hur verksamheten kommer att se ut i framtiden men det kommer sannolikt att innebära en nedrustning, bokbestånden skingras och bokutlåning upphör. En konsekvens av stängningen är – om vi förstått rätt – att 55 000 böcker ska förstöras! Resultatet av att institutionerna i Haga har bidragit med 300 000 kr per år under 16 år. Detta innebär naturligtvis en förvånansvärd och omfattande kapital- och kulturförstörelse, som sker i det tysta.

Orsaken till stängningen är att Universitetsbiblioteket anser att det råder överetablering av bibliotek kring Haga och att campus Linné är under uppbyggnad. Och där ska det byggas ett nytt bibliotek. Ingen missunnar studenter och lärare i Linné detta, men varför rusta ner Haga för den sakens skull?

En tanke är att studenterna i Haga ska besöka Handels och KTB. Men där finns inte de bokbestånd som alla Hagastudenter använder sig av. Handelsstudenterna och socionomstudenterna läser inte samma litteratur! Vad kan då göras för framtiden? Vid en jämförelse med andra nybyggda universitet och högskolor har Göteborgs universitet inte mycket att stolt visa upp i Haga. Undervisningsmiljön i Hagainstitutionerna har stora brister. Den tekniska standarden med mera är från början av 1990-talet. Undervisningslokalerna är överfulla och med dålig luft. Ibland måste lärarna gå på rövarstråt för att samla ihop bord och stolar från annat håll så att de räcker i klassrummen. Tillräckligt med stora lokaler saknas och undervisning bedrivs på Handelshögskolan och i det renoverade men omoderna Annedalsseminariet. Där har man redan lyckats skapa handikappvänliga lokaler som knappast är lämpade för dagens studenter med rörelsebegränsningar och som i allt större utsträckning påbörjar universitetsstudier.

Vi saknar helt enkelt en lugn, inbjudande och modern studiemiljö. Studenterna sitter i kafeterian, korridorer och i källarlokalerna. Biblioteket skulle kunna utvecklas till en lösning på detta problem. Redan idag sitter självklart studenter och läser där och dessutom med möjlighet till olika slags hjälp från våra kunniga och serviceinriktade bibliotekarier. I lokalerna finns även Benny Henrikssons minnesbibliotek, en unik samling HBT-litteratur. Uppsatser finns tillgängliga för utlåning, vilket vi anser är en mycket stor fördel; en service som med stor sannolikhet kommer att upphöra.

Vi vill att en god del av bibliotekets bokbestånd bevaras, inklusive referensbiblioteket, med möjligheter till internetanvändning, liksom att lokaler skapas med sittgrupper, avskilda läsvrår och arbetsrum för studentgrupper. Det måste finnas lika stora möjligheter och resurser för studenter inom olika universitetsområden. De betalar lika mycket för sin undervisning.

Det sänder helt fel signaler att destruera böcker. Nu har universitetet chans att göra en medveten satsning och att visa att man kan göra något så bra som möjligt av Hagabiblioteket, bevara det bästa av bokbeståndet och kombinera detta med en inbjudande läs- och arbetsmiljö. Böcker, bildning och professionella bibliotekarier kan aldrig ersättas av bildskärmar och internetkunskaper.

Per-Olof Larsson Universitetsadjunkt i socialt arbete,
Barbro Lenneer Axelson
Universitetslektor i psykologi,
Birgitta Ljungberg
Universitetsadjunkt och studievägledare,
Jörgen Lundälv
Universitetslektor
i socialt arbete,
Anna Werne
Universitetsadjunkt och arbetsmiljöombud

Replik:

Sedan ungefär ett år pågår en utvecklingsprocess för att förändra biblioteks- och infosöktjänster inom Samhällsvetenskapliga fakulteten.

Det finns nu förslag på hur studietorget vid campus Linné ska se ut och vilka funktioner som ska finnas där. I infosökdelens kommer att finnas datorer, skrivare, skannrar och kopiatorer som studenterna kan använda. Där ska också finnas bemannad reception, med personal som kan handleda i infosök och som svarar för lånehanteringen. Boksamlingen omfattar Ibero-amerikanska bibliotekets samlingar och den låneverksamhet som är därmed förknippad. Därutöver kommer att finnas referensexemplar av kurslitteratur, uppslagsverk och en begränsad mängd ämnesanknuten referenslitteratur. Exempel på nyanskaffad litteratur med relevans för de ämnen och kunskapsområden som finns inom campus Linné kommer också att finnas. Böcker som beställts från andra UB-enheter ska kunna avhämtas vid studietorgsbiblioteket. I nedre plan planeras för tysta läsplatser och data/läsesal med tillträde även efter kontorstid. På entréplanet ska det finnas fyra grupprum, utrustade med datorer. På övre plan planeras för 80 läsplatser. Här ska även finnas kaffemaskin och tidskrifter. Enheten beräknas tas i drift mars/april 2008.

När det gäller campus Haga planeras följande: Mediabeståndet gallras och cirka 200 titlar förs över till Centralbiblioteket. En genomgång av litteratur utgiven under 1600- och 1700-talen görs också. JMG:s kurslitteratur förs till campus Linné. Övrig kurslitteratur överförs till KTB. Resterande litteratur tas om hand av institutionerna, med undantag för vissa samlingar som hanteras av det nya studietorgsbiblioteket. De bokexemplar som institutionerna inte omhändertar kan säljas eller delas ut till intresserade. Det nya studietorgsbiblioteket kommer i likhet med enheten vid campus Linné att ha datorer, skrivare, skannrar och kopiatorer samt referenslitteratur. Enheten ska vara bemannad med UB-personal vars främsta uppgift är att handleda studenter i infosök. Härutöver kommer att iordningställas grupprum med datorer. Den omdanade biblioteksenheten beräknas tas i drift vid årsskiftet 2007/08.

Det är viktigt att se de biblioteks- och infosöktjänster som kommer att erbjudas Samhällsvetenskapliga fakultetens studenter och lärare/forskare i ett helhetsperspektiv.

Sven-Åke Lindgren
Prodekan, Samhällsvetenskapliga
fakulteten

Lägg inte ner professuren!

Det har kommit till vår kännedom att humanistiska fakultetsnämnden vid Göteborgs universitet nu under drygt ett år diskuterat frågan om ett återbesättande av professuren i etnologi, särskilt europeisk, vid professor Birgitta Skarin Frykmans avgång med pension från och med den 1 januari 2008.

Under de senaste åren har etnologiämnet expanderat starkt i Sverige, inte minst i forskningssammanhang, och fått en viktig roll i utvecklingen av mer utåtriktade och tvärvetenskapliga humanvetenskaper. De kulturella perspektiv etnologerna erbjuder efterfrågas i allt högre grad av medicinare, tekniker, ekonomer och naturvetare – inte minst i nya mångdisciplinära projekt och utbildningar. Göteborgsetnologerna har just denna öppna profil. Vi tänker på till exempel det framgångsrika samarbetet med ekonomer inom konsumtionsforskning, med Chalmers inom IT-teknik och med en rad aktörer inom hälsoområdet, och inte minst tänker vi på den starka europeiska orienteringen som kännetecknar ämnet. Lägg därtill att Göteborgsinstitutionen på ett mycket genomgripande sätt placerat Göteborgsregionen på den etnologiska kartan, genom en stark regional profilering.

Institutionen har under senare år utvecklats till en av landets mest produktiva och initiativrika forskningsmiljöer, med stark internationell och tvärvetenskaplig inriktning. Den licentiatexamen och de sexton doktorsdisputationerna under perioden 2000–2006 är bara ett av bevisen för det. Härtill kommer ett stort antal vetenskapliga och populärvetenskapliga böcker och artiklar.

Det finns alltså starka skäl att värna om ett ämne som idag ligger långt fram när det gäller att låta humanistiska, samhällsvetenskapliga och naturvetenskapliga perspektiv befrukta varandra. Detta har också i den svenska forskningspolitiken angivits som en av de mest verkningsfulla lösningarna för humanioras framtid. Det vore olyckligt om ett av landets största universitet gick emot statsmakternas

intentioner i detta avseende. Erfarenheterna visar att en lärostolsprofessur är en nyckelresurs för att befästa och utveckla denna breda satsning. Göteborgsinstitutionen har exporterat forskare till en rad nya fält och institutioner och därigenom fått rollen som nav eller „moderinstitution“, och denna position kräver en stark forskningsprofil.

Bevarandet av en lärostolsprofessur blir alltså viktigt av flera skäl:

1. En professur, som söks i konkurrens, skulle markera universitetets, fakultetens och ämnets öppenhet som en grundläggande del av den akademiska identiteten (viktigt för universitetets, fakultetens och ämnets legitimitet och anseende inom forsknings- och utbildningsvärlden).
2. En professur skulle attrahera fler kvalificerade sökande än varje annan anställningsform.
3. En professur skulle markera att fakulteten menar allvar med den breda kulturvetenskapliga fokusering vi citerade ovan.

Ur det här perspektivet framstår det som närmast obegripligt om Göteborgs universitet skulle välja att beröva etnologjämnet dess enda lärostolsprofessur – detta är ett vägval som andra etnologi-institutioner inte gjort. Humanistiska fakulteten bör i så fall tydligt motivera sitt beslut inför omvärlden. Vad är avsikten med att just etnologin i Göteborg ska drabbas?

Gösta Arvastson, Uppsala universitet,
 Billy Ehn, Umeå universitet
 Jonas Frykman, Lunds universitet
 Birgitta Svensson, Stockholms
 universitet Nordiska museet, genom
 Orvar Löfgren, Lunds universitet

Replik:

Humanistiska fakultetsnämnden har känt sig tvingad att fatta ett antal plågsamma beslut på senare tid. Beslutet att inte bevilja institutionen för etnologis begäran om att få utlysa en professur var ett av dem, vilket den långa beredningstiden antyder. Beslutet grundar sig framför allt på ekonomiska omständigheter och inte på någon avsikt att försvaga ämnet på fakulteten. Tvärtom anser nämnden, liksom etnologiprofessorerna som skrivit insändaren, att „etnologjämnet måste ses som en central resurs för en offensiv humaniora“.

Brevskrivarna verkar omedvetna om att Humanistiska fakulteten vid GU, till skillnad från flertalet andra humanistiska fakulteter i landet, inte skiljer mellan professorer som fått sin titel genom befordran och sådana som fått den genom en utlysning. Därmed följer fakulteten avsikten med befordringsreformen 1999. De flesta ämnen har fått nya professorer genom befordran av lektorer, även nyrekryterade sådana. Denna praxis innebär att det snarare hör till regel än undantag vid fakulteten att inte utlysa en professur när en professor går i pension. Det är alltså inte "just etnologi som drabbas", som brevskrivarna påstår. Fakultetsnämnden konstaterade vid sitt sammanträde den 13 december att det redan finns en god kompetens vid institutionen för etnologi för att bedriva forskning och forskarutbildning i nuvarande omfattning. Institutionens ekonomi tillåter inte en rekrytering just nu, men vi hoppas givetvis att det blir möjligt i en snar framtid.

Sally Boyd
 Dekan vid Humanistiska fakulteten

Rektor och dekanvalet

I slutet av höstterminen förrättades val vid Humanistiska fakulteten. Valet utföll så att Ingemar Nilsson (professor i idé- och lärdoms historia) av fakulteten föreslogs till dekan och Gunhild Vidén (professor i latin) till prodekan. Vid valet förelåg, förutom valberedningens förslag, en alternativ lista som föreslog Sally Boyd (professor i allmän språkvetenskap) och Martin Todtenhaupt (universitetslektor i tyska) till dekan och prodekan. Vid ungefär samma tidpunkt förelåg en internrevisionsrapport rörande den institution

vid vilken Ingemar Nilsson för närvarande är prefekt. Rapporten föranleddes av en anmälan från UFL. Under samma period insändes även en skrivelse från professorerna vid filosofiska institutionen, Dag Westerståhl och Helge Malmgren, som ifrågasatte det sätt på vilket valproceduren hade hanterats. Före jul beslöt rektor Pam Fredman att förlänga mandatperioden för sittande dekanat och fakultetsnämnd till 31 januari, med motiveringen att hon behövde mer tid på sig för att ta ställning till valresultatet.

Rektor beslöt den 22 januari att utse Sally Boyd och Martin Todtenhaupt. Föredragande för rektor var kanslichefen vid Humanistiska fakulteten Marianne Edshage. Rektor hade låtit granska tillvägagångssättet vid valet, men hennes jurist Sonja Huldén fann att inga formella fel hade begåtts. Vad hade då rektor för skäl att bortse från valberedningens och röstmajoritetens förslag? I protokollet anges ingen motivering men förvaltningschefen P-O- Rehnqvist informerade dagen efter Ingemar Nilsson om detta. På direkt förfrågan uppgav förvaltningschefen att revisionsrapporten inte hade spelat någon roll vid rektors bedömning.

Som första motivering anfördes att Sally Boyd – som varit förordnad som dekan sedan slutet av vårterminen – hade gett ett gott intryck under hösten. Hon verkade ha vuxit in i sin ledarroll på ett sätt som gör det sannolikt att hon under kommande mandatperiod kommer att göra bra ifrån sig. Om det är rektors intryck eller kanslichefens framgick inte.

Som andra motivering anfördes att Sally Boyd har en god relation till de lärare inom fakulteten som medverkar i lärarutbildningen liksom med ledamöter i UFL. Betyder det att rektor lägger större vikt vid förhållandet till lärarutbildningen än vid förhållandet mellan de språkvetenskapliga och de historisk-filosofiska ämnesområdena inom fakulteten? Med den nya nämnden saknar de historisk-filosofiska ämnesområdena representation i fakultetsledningen för första gången sedan de två sektionerna slogs ihop.

För det tredje menade rektor att jämställdhetsaspekten kunde vägas in, eftersom utgången i valet var ganska jämn. Men valkorporationen vid fakulteten uppmärksammades i brev från jämställdhetsombudet redan i början av december på det önskvärda i att fakulteten erhöll en kvinnlig dekan. Jämställdhetsaspekten hade därmed redan vägts in i de röstades helhetsbedömning.

Rektors beslut måste ses som ett underkännande av valberedningens arbete: om de angivna argumenten väger över till Sally Boyds fördel blir implikationen att valberedningen, bestående av Alf Björnberg, Sigrid Dentler och Margareta Hallberg, inte har tagit hänsyn till dem i sitt arbete. När rektor på detta sätt gör en egen bedömning har hon desavouerat fakultetens arbete och självständighet.

Många har blivit förundrade över utgången av dekanvalet. Kan demokratiska spelregler hanteras på det här sättet vid vårt universitet? Hur har rektor förhållit sig till högskoleförordningens text att fakultetsnämndens ordförande och vice ordförande „ska utses av rektor på förslag av de lärare som väljer ledamöter i nämnden”? En rimlig tolkning av denna text är att det ska finnas särskilda skäl för rektor att inte följa fakultetens förslag. Föreligger sådana skäl här? Eller finns det andra motiv för rektors beslut?

I dekanvalet spelade internrevisionens granskning av institutionen för idéhistoria och vetenskapsteori en betydande roll. Prefekten (IN) svarade i flera skrivelser på den kritik som framförts och dessutom yttrade sig Alf Björnberg som prodekan för fakultetens räkning. Innan valberedningen slutförde sitt arbete fick den motta protester mot att en prefekt föreslogs från en institution som var under granskning. Men revisionsrapportens kritik av institutionens och fakultetens ekonomihandläggning spelade alltså ingen roll för rektors beslut, vilket måste förstås så att rektor inte ansåg kritiken vara av allvarlig art.

Rektors beslut har försatt den nu utsedda dekanen i den problematiska situationen att genomföra ett tungt arbete utan att ha en majoritet av fakultetens anställda i ryggen. Det har gett signaler till fakultetens anställda om att andra faktorer än deras egna intressen styr utseende av fakultetsledning. Naturligtvis ska den nu utsedda dekanen kunna räkna med lojalitet från fakultetens sida när beslutet väl är fattat. Men rektors uppenbara åsidosättande av fakultetens vilja bäddar varken för spontana lojalitetskänslor eller för vilja hos de anställda att engagera sig vid kommande val.

Ingemar Nilsson

Gunhild Vidén
Margareta Hallberg
Helge Malmgren
Dag Westerståhl

Replik:

Som rektor har jag det yttersta ansvaret för verksamheten vid Göteborgs universitet. Innan jag tar ställning i olika frågor måste jag noga begrunda de beslutsskäl som föreligger. När jag utsåg Sally Boyd till dekan för Humanistiska fakulteten, ansåg jag att särskilda skäl förelåg. Vår ägare staten kräver att vi eftersträvar största möjliga jämvikt mellan könen. Om jag utsett Ingemar Nilsson till dekan hade vi haft en enda kvinnlig dekan vid Göteborgs universitet. Ur jämställdhetssynvinkel hade det varit mycket olyckligt. Att två av nio dekaner nu är kvinnor är inte bra, men det är i alla fall bättre än om det bara varit en.

Dekanvalets utfall vid Humanistiska fakulteten var mycket jämnt. Övervikten till Ingemar Nilssons fördel var bara fyra röster. När jag vägde samman dessa båda faktorer, det vill säga jämställdheten och valresultatet, ansåg jag att det rätta beslutet var att utse Sally Boyd till dekan.

Pam Fredman

Öppet brev till rektor Pam Fredman

Tack för påkostat utskick med brev om universitetets renoverade logotyp och om den tydliga, gemensamma profilen och miljöengagemanget. Jag vill inte vara otacksam men "profilpresenten" (stegräknaren) kunde ni ha besparat oss. Jag associerade omedelbart till de billiga presenter som följer med Kalle Anka-tidningar nuförtiden. Att universitetet skulle hänga på trenden att ge bort billiga prylar till folk som inte bett om det – i detta fall dessutom vuxna människor – tyder inte på något större miljöengagemang, eftersom stegräknarna, med batterier, kommer att hamna i soporna fortare än kvickt. Kvaliteten var, som befarat, urusel. Min gick aldrig att starta eftersom den lilla plastflärpen gick av när jag drog i den. Samma sak hände för två av mina kollegor. En av dem lyckades dock att öppna stegräknaren med en liten skruvmejsel, peta bort ärg från batteriet och få igång apparaten, som visade sig räkna inte bara normala steg som steg, utan även andra rörelser, ja minsta lilla skakning räknades som steg. En annan arbetskamrat (som innehar en forskartjänst inom det naturvetenskapliga området) förstod inte instruktionerna. Ytterligare en kollega sågs kämpa med en kopianator för att försöka förstora upp instruktionstexten till läslig storlek.

Det är ändå inte den undermåliga kvaliteten som gör mig mest upprörd. Jag stöder till hundra procent ambitionen att få anställda att gå och cykla mer, och det låter bra med miljöengagemang – men att hänga på prylsamhället och konsumismen, ge bort billigt skräp som ingen har bett om och bidra med 5 000 knappbatterier till Göteborgs sopor är faktiskt inget bra "uttryck för universitetets miljöengagemang". Om stegräknarna var väldigt billiga kanske ni kunde ha räknat ut att de inte skulle fungera så bra. Och om de inte var väldigt billiga så har någon lurat universitetet på en rejäl slant. Nej, det här med "profilpresent" blev inte bra, varken för profilen eller för miljön.

Susanne Källgård
Institutionen för Biomedicin
Avdelningen för mikrobiologi och immunologi

Replik:

Den 22 januari presenterade Göteborgs universitet sin reviderade symbol. I syfte att göra den känd översändes till alla anställda en liten presentation samt tillsammans med denna en stegräknare och en liten

pin med det nya sigillet. Valet av stegräknare gjordes mot bakgrund av universitetets medvetna satsning på friskvård, något som även möjliggjorde att stegräknarna till viss del kunde finansieras med externa medel som syftar till att stimulera olika friskvårdsinsatser.

Jag har fått många mycket positiva reaktioner på valet av stegräknare som symbol för vårt friskvårdsarbete. Men det finns självklart även de som i likhet med Susanne Källgård ställer sig tveksamma. Vår bedömning var att stegräknaren skulle, för ett rimligt pris, signalera Göteborgs universitets friskvård och inspirera oss alla att röra oss mer. Jag vet också att många redan flitigt använder dem på det sätt som vi hoppades. Men trots att vi i förväg testade olika fabrikat och valde det som verkade mest robust har det tyvärr varit fel på en del – och så var det också till en början med den jag fick. De felaktiga skall givetvis reklameras och om man inte vill ha en ny stegräknare går det istället att få en handduk.

Beslut rymmer alltid svåra avvägningar. Susanne Källgårds är särskilt kritisk till de 5 000 batteriernas negativa inverkan på miljön. Också vi har givetvis funderat kring detta. För oss har vinsten med att Göteborgs universitet får friskare anställda övervägt, förutsatt att vi alla tar friskvårdsbudskapet till oss – och att vi slänger de använda batterierna i våra miljöstationer. Då tror vi att presenten blir bra både för profilen och för miljön.

Pam Fredman
Rektor

Rättelse

GU Journalen beklagar att Bo Rothstein i förra numret inte fick möjlighet till slutreplik i den debatt som han själv initierade om resurstilldelningen vid Samhällsvetenskapliga fakulteten. I den debatt som följde svarade professorerna Lennart Weibull och Helena Lindolm Shulz på det inlägg som professor Bo Rothstein skrev i novembernumret 2006. GU Journalen bröt därmed mot vedertagen journalistisk princip om meningsutbyten vid debatt. Redaktionen vill dock framhålla att det var ett misstag som inte kommer att upprepas och att GU Journalen även i fortsättningen kommer att vara ett forum för fri debatt.

Redaktionen

[Till sidans topp](#)

[Dela](#)

Sidansvarig: [Allan Eriksson](#)

Sidan uppdaterades: 2010-12-26 08:17

[Tipsa en vän](#)

[Utskriftsversion](#)

© [Göteborgs universitet](#), Box 100, 405 30 Göteborg

Tel. 031-786 0000, [Kontakta oss](#)

[Om webbplatsen](#) | [Karta](#)